

Publicerad 2023-06-23 19:51 av Lena Söderkvist

Den promenaden rekommenderar jag.

Vägen till Ålsta hagar

Aldrig mer öde låg
vägen i Järvas grönska
än när vid middag den
lockande hälsade mig
Där gick jag, ung och stark
fann från förgångna tider
grus som i dessa år
redan var trampad på sig
Tyst var det
som dock aldrig annanstans
Om jag drog på steg
hördes hjärtat slå
Tänk att en ensamhet
kan så lycklig kännas
att den röjer tiden
men hindrar den från att gå

Gräset var moget, grönt
Skogen mitt över diket
skyddande svepte om
levande, frodiga fält
Vart skall jag leta mig
frågade jag mitt inre
Det som så okänt tycks
kanske är ödesbeställt
Stanna, sparv
skall jag måla med min blick
fjäderdräkten din
bad jag – men han flög
hade ej tid med mig
måste söka föda
Jo, det visst förstod jag
Försöka förvisso dög

Sedan med rosenkind
mötte vid Ålsta hagar
jag fyra kvigor som

mumsade sensommarhö
Där stod jag, ung och frisk
drömde mig bortom nuet
anandes intet av
skörheten i varje rö
Ja, det var
någon annan mig bekant
någon som var fri
och på lätta ben
upptäckte avskildhet
gned dess sköna balsam
tog den falskt för självklar
Det var blott i stundens sken.

9/6 2023

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Söderkvist med Poeter.se id #49238 innehar upphovsrätten